

JUGOSLAVJANSKI STENOGRAF.

IZDAVATELJ I UREDNIK
ANT. J. BEZENŠEK.

Izdaje se vsaki mesec 20. dne.
Redakcija i administracija:
v Petrinjskejoj ulici br. 21/365.

Stoji na celo leto 2 for. 50 n.,
na pol leta 1 for. 30 novč.
Rókopisi se ne vraćajo.

Da-li je stenografija umjetnost, ili je znanost, ili je samo vještina?

(Piše L. V. Kovař u „Těsnop. listih“.)

(Dalje.)

„Da svrha stenografije smjera na gojenje i unapredjivanje liepoga, tomu jedva treba dokaza; isto tako nemože se dvojiti, da se uslied posnimanja liepih oblika i poteza estetička ćut ućenika uzbudjuje i goji. Medjutim da se dakle nazorna moć i fino opazivanje stenografijom oštri, izobrazuje se podjedno ćut za liepo, smisao za simetriju u obće te se priviknemo na pazljivost i stalnost.“ (G. Lorenz: Stenografija kao naućni predmet na viših ućevnih zavodih.)

Da stenografija „dobro“ i „istinu“ pobudjuje, netreba u obće nikakva dokaza; jer za dobrim i istinitim ići nije samo dužnost svakoga u interesu ćovjećanstva djelujućega, — dakle sigurno i pametno djelujućega ćovjeka, nego osobito umjetnika, kojemu prije svega mora biti na srcu gojenje i neprestano umnožavanje duševnoga blaga ćovjećanstva. — Ako razmatramo sva kriterija pojma stenografije kao umjetnosti, to ćemo onda sigurno isto tako jasno i bistro uviditi protuslovje, koje se nalazi u mnienju svih onih, koji se usudjuju tvrditi, da je stenografija samo spretnost, vještina ćisto mekanićke naravi. Svakako je tu i moment tehnićke spretnosti od važnosti, dapaće od velike važnosti, što već ime dovoljno dokazuje. Nazivi tahigrafija, stenografija, oksigrafija, radiografija (brzo-, tiesno-, hitropis) to jasno pokazuju. A s druge strane pušta se s vida drugi glavni moment stenografije: moment teoretićko-estetićki, koji, utemeljen na sasvim logićko-znanstvenom sistemu, stenografiju na umjetnićki stepen diže. Po mnienju i konsekvencijah one gospode mogao bi se svaki zanat, koji se s nekom rutinom vrši, istim pravom

vještinom nazvati, bez obzira na dotičnu, k tomu zanatu potrebitu strukovnu naobrazbu. — Izim ovoga, svakako ekstremnoga mnijenja, nadju se žalibože i među stenografij takovi, koji drže, da stenografija nije umjetnost „par excellence“ pa niti je puka vještina, nego neka umjetnost nižega stepena, po prilici takova, kako se rieč „umjetnost“ u obće u narodu rabi, u kojemu se slučaju onda i magik ili koji plesač na vrvi umjetnik nazvati može. — Ili je stenografija puka vještina (spretnost), kao ona kakvoga zanatlije, ili je umjetnost „par excellence“, — trećega nema. Ili je stenografija za to, da ljude istinito naobraženimi čini, ili da ih na najnižem stepenu svih onih, koji puke mehaničke radnje vrše, ostavlja. Posljednje nestoji; jer kako je bilo dokazano, jeste stenografija naobražujući predmet „par excellence“, sagrađen na logički znanstveno razmišljenom sistemu, te zahtjeva osim toga tehniku, koja na višem stepenu naobraženosti niče. Mora dakle neoborivo ono prvo biti, jer ona pomaže „liepo“, „dobro“ i „istinu“ pospješivati, koji su 3 pojmovi u bitnosti svake prave umjetnosti duboko korjen uhvatili. Dakako ima onda, kako je bilo već rečeno, i ovdje, neka razlika. Može se, kako svaka umjetnost, tako takodjer stenografija direktno gojiti, tako da joj se celim duhom i tielom posvjetimo, — onda je to prava umjetnost; ili pako se goji samo kao jako potrebitu naobražujuće sredstvo bez osobnih svrha, — onda se zove ovakav posao umjetnički diletantizam. To je ona rieč, koja možda onim nedade mira, koji pojam umjetnosti sasvim krivo shvaćaju, tako da dolaze na nesretnu misao, da je stenografija umjetnost ali nekakve niže vrsti. Stenografija pako ostaje u tom obziru umjetnost, i to prava umjetnost, sasvim odgovarajuća zahtjevom, koji se mogu od svake umjetničke struke tražiti. Prije nego se osvrnemo na različite autoritete*), koji se s razlozi uma za stenografiju kao umjetnost pred celim naobraženim svijetom bore, koji dapače to za svakoga naobraženoga čovjeka kao samo po sebi razumljivo predpostavljaju, hoćemo se još obazrieti na veoma važno pitanje, da li se nemože stenografija podjedno znanošću smatrati.

Jesu-li u njoj sadržani zahtjevi, koje treba kod pojma „znanosti“ pretpostaviti? Da! Svaka znanost je naobrazovalna struka. Stenografija takodjer. Svaka znanost mora imati jaku, fino razmišljenu i logičko-konsekventnu podlogu i sistem, koji nju kao samostalnu, jedinstvenu i ograničenu cjelinu predstavlja. Stenografija počiva na sistemu, koji se nemože boljim pomisliti, sistem, koji čistim logičkim pravilom najstrože odgovara; jedno pravilo je u savezu sa drugim, jedno nemože bez drugoga nipošto obstajati, sva pravila sačinjavaju jedan jaki lanac. Čim je

*) Vidi takodjer već u ovom listu se nalazeće „izreke znamenitih muževa o stenografiji“.

stenografija na temelju logičkih pravila naobrazovalnom strukom postala, nastala je takodjer nemogućnost, da bi se njoj karakter znanosti poricao. Ova izreka čini nam se u obće sasvim jasna, dapače i naravska, jer si takodjer svakoga drugoga umjetnika svakako samo s odgovarajućom znanstvenom naobraženošću providjena misliti možemo, i to tim više, jer je svaka umjetnost na nekoja logičko uređjena pravila vezana, koja takodjer svakoj umjetnosti biljeg znanstvene naobrazovalne struke podjeljuju.

Istina je svakako, da — kako nas izkustvo uči — često puta stenografiju niti umjetnošću niti znanošću ni sami oni ne smatraju, koji se njom služe; i to baš za to, jerbo nisu svi stenografi umjetnici, i jer svi stenografujući ljudi višu svrhu i pravu vrijednost stenografije, kao naobrazovalnoga stepena svoje naobraženosti nemogu razpoznati, abstrahirajući one prije napomenute, koji na višem stepenu naobraženosti stoje, te mjesta doktora, činovnika, učitelja itd. zauzimlju, a koji djeloma iz opozicije, djeloma takodjer iz neznanja nastoje, da pravu vrijednost stenografije kao umjetnosti smanje — ili kao sasvim imaginarnu predstave.

(Konac sledi.)

Debatno pismo.

(Dalje.)

§. 20. Adverbialia.

Kaošto se označuje poblize samostavnik s atributom, tako isto označuje se glagol s prislovom.

Najkraći atribut je pridavnik, a najkraće adverbiale je prislov (adverb). Za pokraćivanje glagola i adverbialija valjaju po tom oni isti uvjeti, kaošto za pokraćivanje samostavnika i njegova atributa.

1. Adverbiale je kakav prislov.

Prislov odnosi se naprama sliedećoj mu rieči, kao predložna slovka ili označujuća rieč naprama korjenitoj rieči. Čestoputa je savez tako tjesan, da se obie rieči skupa pišu ili bar kao stalna riečenica služe. (Sravni §. 19.

§. 20. Adverbialia.

Kakor se bliže označuje samostavnik z atributom, ravno tako označuje se glagol s prislovom.

Najkraći atribut je prilog, a najkraće adverbiale je prislov (adverb). Za pokraćevanje glagola i adverbialija veljajo po tem isti pogoji, kakor za pokraćevanje samostavnika i njegovega atributa.

1. Adverbiale je kakov prislov.

Prislov stoji na sproti sledećej besedi v takem razmerju, kakor predložna slovka ali označujoča beseda nasproti korenitej. Večkrat je zveza tako tesna, da se obe besede skupaj pišo ali vsaj kot stalna fraza služe. (Pri-

početak.) Način bilježenja ili pokraćivanja sliedi iz onoga, što je bilo u §. 14. itd. rečeno, te imamo ovdje posla jedino s prislovom i njegovim predikatom. — Od ovih dvaju će se po napomenutom §. kratiti

a) ono koje na drugom mestu stoji:

(Vidi prilog na str. 83.)

Prosim te, da se na me dalje nesrdiš. To će se već danas pokazati. On mi je na moj pozdrav prijazno odzdravio.

b) prvo se pokraćuje:

Učenik piše zadaću na čisto. Mi stojimo tvrdo na temelju ustava.

c) oba se pokraćuju, jer je to dozvoljeno po poznatih već pravilih:

Dobar tenor pjeva jako visoko. jabuka nepadne daleko od drva. On se je previsoko zaletio.

Opazka. U ostalom se već po pravilih I. diela stenografije mnogi prislovi po sustavu debatnoga pisma pokraćuju.

2. Adverbiale je genitiv.

Genitivi načina imaju obično kakav atribut pred sobom, te se mogu već poradi toga, ako se ovaj izpiše, pokratiti.

On nesmiye praznih ruku od mene otići. Djeluj na svom izobraženju veseloga srca. Mora se strogo pravila držati.

3. Adverbiale je kakav god padež s predlogom.

Vidi važnu opazku u paragrafu 19., 4.

meri §. 19. početak.) Način bilježenja ali pokraćevanja sliedi iz onega, kar je bilo v §. 14. itd. rečeno, ter imamo tukaj posla samo s prislovom i njegovim predikatom. — Od teh dveh pokraćuje se po navedenem §.

a) ono, ki na drugem mestu stoji:

(Glej prilog na str. 83.)

Prosim te, da se na me dalje nesrdiš. To će se vže danes pokazati. On mi je na moj pozdrav prijazno odzdravil.

b) prvo se pokraćuje:

Učenik piše zadačo na čisto. Mi stojimo tvrdo na temelju ustave.

c) oba se pokraćujeta, ker je to dovoljeno po vže znanih pravilih:

Dober tenor poje jako visoko. Jabolka ne pade daleko od drevesa. On se je previsoko zaletel.

Opazka. V ostalem se vže po pravilih I. dela stenografije mnogi prislovi po sistemu debatnega pisma pokraćuju.

2. Adverbiale je genitiv.

Genetivi načina imado navadno kakov atribut pred seboj, ter se morejo vže zarad tega, ako se ta izpiše, pokratiti.

On ne sme praznih rok od mene oditi. Deluj na svojem izobraženju vselega srca. Mora se strogo pravila držati.

3. Adverbiale je kakav koli padež s predlogom.

Glej važno opazko v paragrafu 19., 4.

a) To je nepravda po mom mnenju. Ministar je dobil od vseh strani u znak priznanja adrese. On je moju ponudbo sa zahvalnošću primio. Mora se sa zadatimi faktori računati. Ta krasota neda se s riečima opisati. Peticijsa se je u pretres uzela.

b) On je položil to mirno k aktom. Na Libanonu rastu cedre. Zemlja se vrti oko svoje osi.

c) On je bil u bitki na nogi bleziran, sedaj je na stotnika avanziral. Stari birokrati jako rado po šablonu delaju. Gospodo, morate se prašati, da-li još s vašim predlogom na temelju zakona stojite? Njemci su stupili 113 ljeta prije Isukrsta na pozorište povesti. Mi ćemo sva sredstva u pomoć uzeti. Vi nebudete svoje mnenje razširili, pa ako se i na glavu postavite.

4. Adverbiale je stavak.

Ovdje treba predikat glavnoga i podređenoga stavka na um uzeti. (Vidi §. 19.)

Gdje nema tužitelja, tamo nema ni sudca. Predsjednik je htio baš sjednicu zaključiti; čim se je taj govornik prijavio. Bio je tako u neprilici, da je čisto porumenio. Ako ima mnogo testamentov, tada samo posljednji valja.

§. 21. Uzporedjene izreke.

I predikati dviju usporedjenih izreka mogu međusobno u tiesnom (naravnom ili običajnom) savezu stajati; onda valjaju za njihovo pokraćivanje oni isti uvjeti, kako smo ih za kraćenje dvaju skupa spadajućih rieči već toliko puta poznavati učili. Takove izreke nadopunjuju se međusobno u jednu sintaktičku cjelinu, jer jedna od obiju izreka ipak nije ništa drugo, nego

a) To je nepravda po mojem mnenju. Minister je dobio od svih strani u znak priznanja adrese. On je moju ponudbu z zahvalnošću prijel. Mora se z zadatimi faktori računati. Ta krasota neda se z besedami opisati. Peticijsa se je v pretres uzela.

b) On je položil to mirno k aktom. Na Libanonu rastu cedre. Zemlja se vrti okoli svoji osi.

c) On je bil v bitki na nogi bleziran, sedaj je na stotnika avanziral. Stari birokrati jako radi po šablonu delajo. Gospodje, morate se prašati, da-li še z vašim predlogom na temelju zakona stojite? Nemci so stópili 113 let pred Jezusom Kristusom na pozorišče povesti. Mi ćemo vsa sredstva v pomoć uzeti. Vi ne bodete svoje mnenje razširili, pa ako se tudi na glavo postavite.

4. Adverbiale je stavek.

Tukaj treba predikat glavnega i odvisnega stavka na um uzeti. (Glej §. 19.)

Kder nij tožitelja tam nij niti sódca. Predsjednik je htel baš sednico zaključiti, čim se je ta govornik prijavil. Bil je tako v neprilici, da je čisto porudečil. Ako ima mnogo testamentov, tedaj samo poslednji velja.

§. 21. Koordinirani stavki.

Tudi predikati dvuh koordiniranih stavkov morejo med seboj v tesnej (naravnej ali navadnej) zvezi biti; tedaj veljajo za njihovo pokraćevanje ravno tisti pogoji, kakor smo jih za pokraćevanje dvuh skupaj spadajućih besedij vže tolikokrat poznavati učili. Taki stavki popolnjuju se med seboj v jedno sintaktičko celino, ker jeden od obeh stavkov vendar nij nič druga,

razširjenje jedne česti druge izreke, atributa, objekta ili adverbialija, samo biva to u drugom obliku, kojim nenastane podredjen, nego uzporedjen stavak. N. pr.: Šuma ova mora se presieći, je pregusta; = ova pregusta šuma mora se presieći.

(Vidi prilog str. 84.)

Guska nam daje meso, a upotrebljujemo i njezino perje. Svi ljudi griše, i najpobožniji nije bez grieha. Taj trgovac nebude te prevario, on je pošten čovjek. Ta šuma mora se presjeći, je pregusta. Nije bila moja krivnja, da je poduzetje slabo izpalo. Nepijte to vino, nije čisto.

nego razširjenje jednega dela drugega stavka, atributa, objekta ali adverbialija, samo se zgodi to v drugem obliku, po kojem ne postane subordiniran, nego koordiniran stavak. N. pr.: Ta šuma mora se presekatati, je pregosta; = ta pregosta šuma mora se presekatati.

(Glej prilog str. 84.)

Góska nam daje meso, a upotrebuemo tudi njeno perje. Vsi ljudje greše, tudi najpobožnejši nij bez greha. Ta trgovec ne bode te prevaril, on je pošten človek. Ta šuma mora se presekatati, je pregósta. Nij bila moja krivnja, da je poduzetje slabo izpalo. Ne pijte to vino, nij čisto.

(Konac sledi.)

Izreke znamenitih muževa o stenografiji.

(Stenogram nalazi se na str. 62. „priloga“.)

Učeni Englez Gawtres veli: „Sve ono sjajno i duševno uzhićeno uživanje, koje svakdanji događaji probudjuju i koje nam štampa joste toplo i svojim duhom oživljeno od ustnica govornika sa čudnom brzinom donasa, izgubilo bi se za potomstvo te bi nam razmjerno samo malo poznato bilo, ako se to nebi sbivalo lahkim načinom, koji nam pruža brzopis da se može sve to sačuvati. Ako bi posao onih, koji tu umjetnost vrše, samo jedan tjedan prestao, to bi u političkoj historiji kaošto i glede sudbenih razprava u našoj zemlji nastao prazan list, manjkalo bi jedno poticalo javnoga mnienja, a narod bi tada tekao osjećao i uvidjao, kako važan upliv ima ta umjetnost na najvažnije okolnosti našega života.“

Duhoviti pisac grof Bontzel-Sternau veli: „Brzopisna umjetnost je sama po sebi veoma zanimivo iznašasće, jer ona brzo tekuće rieči dostigne, sačuva, predaje i razširjuje. Ta umjetnost posreduje jako uspješno medju potrebom slušanja i dužnošću govorenja; ona osjegura govoru, koji prodje, utisak, koji traje; ona daje govorniku najviše sama sebe zaboravljajućega oduševljenja, jerbo mu pruža jamstvo, da bude sav plod njegova oduševljenja sakupljen i sačuvan. Na taj način pruža ona govornikom najplemenitiju plodovitost, a slušateljem pod-

puno shvaćanje akademičkoga predavanja, prodike, sudbene razprave itd. Kako je dakle važna za školu, crkvu, sudstvo i ustavnost, za državu i narod u obće i u pojedinostih!“

Dr. Hartenbach veli: „Što dva čutila u dušu utisnu, sačuva duša mnogo bolje, nego što samo jedno utisne. Radi toga može se preporučiti napisivanje i presivanje stvari, koja se ima naučiti. Već poslovice kaže: jedanput pisati je toliko, kaošto triput čitati. A kako bi se ovo bilježenje bolje vršiti moglo, nego-li pomoćju brzopisne umjetnosti.“

Molyneux pisao je svomu prijatelju slavnomu filozofu Locke-u: „Ja hoću, da moj sin uči stenografovati, ako i ne tako podpuno, da bi mogao najbržega govornika točno pismom sliediti, to barem u toliko, da se može u svakdanjih poslovihi stenografijom služiti. Vjeruj mi, moj prijatelju, stenografija ti je tako koristna, kaošto koji god ini predmet, kojim se učenjak ili trgovac baviti može. Dosta mi je žao, da toj umjetnosti nisam vješt, jer čestoput imao sam priliku opažati, kako veliku korist ona drugim donasa.“

Humbolt veli o stenografiji: „Jako zaslužno je, da se važna stenografska umjetnost — jer vrijeme je novac, koji s kulturom naroda u vrijednosti raste — ne samo razširjuje, nego i u svojih elementih razglaba.“

D o p i s.

Iz Zagreba, mjeseca studena.

Vjest, koju smo čitali u posljednjem broju glede stenografije na našem sveučilištu dojmila se je s jedne strane ugodno, a s druge strane opet neugodno našega občinstva, a naročito učeće se mladeži i njezinih prijatelja; ugodno u toliko, što se je ipak jednom uzbudila ta vrlo i koristna misao, da se uvede i stenografija u red predavanja na hrv. sveučilištu; a neugodno u toliko, što se nemože pojmiti, kako može vis. vlada tu još kakvih zaprieka staviti, mjesto da stvar ne samo obieručke u principu prihvati, nego ju i odmah izvesti dade, imenovav predloženu joj po profesorskom sboru učiteljsku silu kao docenta za taj predmet. — Istina da tomu žalibože u sveučilištnom zakonu nije predvidjeno, ali zakon se dade u toliko nadopuniti. Kad se je mogao ići jedan paragraf sveučil. zakona mienjati poradi nekoliko forinti, koji se imadu iz raznih „nepredvidjenih okolnosti“ pridodati prvobitno ustanovljenoj plaći kvestora, to bi bilo tim više uzroka, da se promjeni §. 7. zakona od 5. siečnja 1874., u smislu kojega su sistemizirani učitelji u užem smislu samo za žive jezike. — Nadamo se, da će slavni sbor filosofičkoga fakulteta tu stvar, koju je tako liepo potaknuo, i svojim načinom sretno k cilju dovesti.

Na koncu neka mi bude dozvoljeno navesti, što pišu o tom predmetu javna hrvatska glasila. „Obzor“ u br. 251. dne 31. listop. piše sljedeće: „Stenografija na sveučilištu. Kako J. St. javlja, profesorski sbor filozofičkoga fakulteta zaključio je dne 10. srpnja t. g., da se na hrv. sveučilištu predaje stenografija, te je vladi preporučio, da imenuje učiteljem stenografije g. A. Bezenseka. Riesenjem od 15. rujna vlada, uvidjajući korist predavanja stenografije, prihvaća u principu predlog prof. sbora, ali želi, da g. Bezenšek pristane uz neke formalnosti, uz koje on neće da pristane, jer da se hoće stenografiji dati premalo dostojno mjesto. Predavanja stenografije svakako bi dobro došla našem sveučilištu, za to bi željeli, da se opet i ovdje nezavlači stvar.“

Vladin list „Agramer Zeitung“ piše u br. 252. dne 2. nov.: „Stenografska predavanja imaju se i na ovdješnjem sveučilištu uvesti. Profesorski sbor filozofičkoga fakulteta je u svoje vrieme odnosan predlog kr. zem. vladi podastro i g. A. Bezenšeka kao učitelja stenografije predložio. Kr. zem. vlada uvidjajući korist stenografije, odobrila je u principu predlog, nu postoje još neke male diferencije medju njom i prof. Bezenšekom, koje će se ipak, kako se nadamo, skoro odstraniti.“ —č.

G l a s n i k.

Stenografija predavala se je na sljedećih univerzah u II. poljeću g. 1878.: U Berlinu, prof. Michaelis: Njemačka stenografija spojena sa praktičnim vježbami; nadalje englezka, italijanska, francuska, španjolska i portugalska stenografija. — U Beču, prof. Schreiber: Gabelsbergerova stenografija u 2 tečajih; prof. Faulman: o povjesti stenografije i o postanku običnog pisma. — U Cernovicu, prof. Janovicz: stenografija. — U Gradcu, prof. Wolf: praktički stenografski vježbaoni tečaj. — U Königsbergu, prof. Heinrich: stenografija. — U Lavovu, Olewinski: stenografija u poljskom i rutenskom jeziku. — U Pragu, prof. Krouski: stenografija izmjenice njemački i česki. — U Stuttgartu (na politehnici), Beyerle: stenografija.

Pri 70-godišnjici dra. Bleiweisa, koja se je slavila dne 19. o. mj. u Ljubljani, bila je zastupana i stenografija tim načinom, što je urednik ovoga lista sve, što se ovom prilikom govorilo i sbilo, stenografski zabilježilo, da si tim načinom znamenitu ovu slavnost u svih potankostih i neprisutni predočiti mogu, a našim potomkom da se ona točno sačuva, kako i zbilja zaslužuje.

S budućim 12. brojem ćemo mi izpuniti našu dužnost za ovaj tečaj. Nu ima još dosta p. n. gg. predbrojnika, koji napram nam još nisu učinili svoju dužnost. Zato molimo liepo po zadnji put, da svojoj dužnosti svaki zadovolji, da nebude ni jednoj ni drugoj stranki nikakove neprilike!

Administracija.

Rojakom.

(Fr. Cegnar.)

Pravda je, da
vse je v rojaku,
vse je v rojaku,
vse je v rojaku.

iz rojaka je,
da je v rojaku,
vse je v rojaku,
vse je v rojaku.

cyrcceowuk,
 eulvdy rdx,
 e h d h. l o y f,
 2 m g r c v l l y f.

zr h, y v h y,
 e m p l y r o n y,
 n o d n u d l e y,
 p o h, o o o y f.

n o p e c y f r
 y o r f i n r p f,
 2 m n r, 2 m,
 o r h o c w o r l y.

Grlice.

(Stanko Vraz.)

m l y e	2 d e p	f p r o p k
e d f,	l e t e,	- z p e r.
e m o r e	d e f f	m r n p
n y m f-	e l e p-	o d e r o y.

K. 520.

Debatno pismo.

1.

124

a) $\frac{70}{100} \times 60 = 42$

b) W'ylt v. beka is -

c) the - m - n - e - l - e -

2.

2nd. in 1st - 2nd

3

REV

a) $\frac{1}{2} \pi - \delta - \epsilon \approx \frac{1}{2} \pi$
 $\frac{1}{2} \pi - \delta - \epsilon \approx \frac{1}{2} \pi$
 (ver) $\frac{1}{2} \pi - \delta - \epsilon \approx \frac{1}{2} \pi$

(over) 7-260 No -
b) 1/2 m n d - ~ m l k - 2!
n c o -

c) - $\frac{1}{2} \ln \frac{1}{2}$, $\frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} - \delta$
 $\frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} - \delta - \frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} - \delta$
 $\frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} - \delta - \frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} - \delta$
 $\frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} - \delta - \frac{1}{2} \ln \frac{1}{2} - \delta$

✠ Ferdo Kočevar.

(Spisal A. Bezenšek.)

e n e b m i z r p d o , e p o o
 e r l a m (h a r) y p u p o o e p i f p o
 u o p u p o o p o p o p o p o p o p o p o
 y p o , t o e p e l n p e r m e p o p o p o
 e l o g .

e r l a o n e y p o p o p o , y n a
 o p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 h u i p o p o , e l e b o e p o p o p o p o p o
 e b o p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 p o p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 o p o p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 h o , e l e p o p o p o p o p o p o p o p o
 e p o p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 a e p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 n e p o p o p o p o p o p o p o p o p o

e p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 e p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 e p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 e p o p o p o p o p o p o p o p o p o
 e p o p o p o p o p o p o p o p o p o

Slovenske narodne poslovice.

e p p e d i n, c i s o s s.
 b i s p p p y.
 e m p f b o s, e d p d l.
 r y e n e u y, r p k k i c.
 d i a a ~ e n.
 b o n p p, l d p p e.
 o ~ y. i s ~ b.
 r p p y e y.
 e ~ e o n c y n a y ~ k.
 n d a b e.
 i o i o i o c, e e n e.
 n a l i p p.
 e o e. p o n n d.
 i v v r e v a l e.
 i a l l' e p, e t d U p p p o.
 e o p, d l' e p p.
 a l i n p n a l v d l.
 b ~ n o s.
 n e p p l s p.

